

Groep Graafrechten

Zienswijze NLconnect Groep Graafrechten

GIA Uitvoeringswet

De NLconnect Groep Graafrechten (NLC-GG) is het samenwerkingsverband van tien vaste telecomaanbieders in Nederland en maakt onderdeel uit van NLconnect, de branchevereniging voor de breedband-, telecom en glasvezelindustrie. De NLC-GG dankt het Ministerie van Economische Zaken voor de gelegenheid om een zienswijze te kunnen geven op het voorontwerp voor de uitvoeringswet (Uitvoeringswet) voor de Gigabitinfrastructuurverordening (GIA of verordening) en de bijbehorende Memorie van Toelichting (MvT).

1. Ter inleiding

De Uitvoeringswet betreft de wetstechnische inpassing van de verordening in de Telecommunicatiewet en andere relevante regels. Het huidige stelsel voor de gedoogplicht, medegebruik, transparantie en coördinatie van civiele werken, instemmingen en vergunningen wordt zoveel in stand gehouden. De Wibon bevat naast regels voor het voorkomen van graafschade aan kabels en leidingen regels ter uitvoering van de richtlijn breedband over het ter beschikkingstellen en verkrijgen van informatie via het elektronisch informatiesysteem ten behoeve van medegebruik en de coördinatie van civiele werken. Deze regels zijn in de verordening zelf geregeld en komen in de Wibon te vervallen. De Wibon zal worden omgezet naar een nieuwe 'Wion.'

Voor vrijstellingen worden in artikel 5a.4 (nieuw) Tw grondslagen in het leven geroepen voor het stellen van nadere regels. Hiervoor heeft het Ministerie een vragenlijst ter consultatie gelegd. Met name de invulling van de lagere regelgeving is van belang voor de NLC-GG en bepaalt met name de impact op de praktijk. De NL-GG heeft tevens de vragen van het Ministerie beantwoord (bijlage 1) en ziet uit naar de toegezegde publieke consultatie van de lagere regelgeving.

Groep Graafrechten

2. Algemene opmerkingen

Om de streefcijfers qua toekomstige connectiviteitsbehoeften te bereiken, is er behoefte aan beleid om de uitrol van vaste en draadloze netwerken met zeer hoge capaciteit in de hele Unie te **versnellen**, te **vergemakkelijken** en **goedkoper** te maken, onder meer dankzij een goede planning, betere coördinatie en het opzetten van vereenvoudigde en gestroomlijnde vergunningsprocedures als een manier om de administratieve lasten van zowel de exploitanten als de nationale overheden te verminderen, in lijn met de doelstellingen van de GIA.

Het Ministerie heeft gekozen voor een beleidsarme implementatie van de GIA. Dit betekent weliswaar dat zoveel mogelijk wordt aangesloten bij de bestaande wetssystematiek, instellingen die fungeren als centraal informatiepunt en bestaande systemen, maar dat de doelstellingen van de GIA niet per definitie wordt gehaald. Wij vinden het een gemiste kans de mogelijkheden die de GIA biedt voor Nederland niet te benutten. Daarvoor is het volgende nodig:

- Het inrichten van één centraal informatiepunt voor het aanvragen van instemming op basis van informatiesystemen met uniforme regels, voorwaarden en procedures in Nederland (nationaal consistent conform artikel 7.1 GIA);
- Verkorting van de doorlooptijden voor vergunningen en instemming van acht weken naar vier weken (zonder verlengingsmogelijkheid, behoudens zwaarwegende omstandigheden) conform artikel 7.5, 7.6 en 7.12 GIA, in te vullen in lagere regelgeving;
- Uitvoering van artikel 7.9 GIA (kostendekkende leges) door middel van het opnemen van wettelijke grondslag voor het stellen van nadere regels.

Toelichting:

- *Nationaal consistent* - Het huidige Nederlandse stelsel voor het verlenen van vergunningen en instemming is belegd bij de regionale en lokale overheden. Dit staat op gespannen voet met de verplichting van artikel 7.1 GIA dat de regels, voorwaarden en procedures op het gehele nationale grondgebied consistent moeten zijn. Nederland dient een stap verder te gaan en in artikel 5a.5 Tw (nieuw) een bepaling op te nemen voor het stellen van nadere regels waaraan regels, voorwaarden en procedures voor het verlenen van vergunningen en instemming moeten voldoen op basis van het uitgangspunt van nationale consistentie. Dit kan worden vormgegeven door het vaststellen van uniforme voorwaarden op nationaal niveau, waarvan

uitsluitend mag worden afgeweken als de omstandigheden daartoe aanleiding geven ('pas toe of leg uit').

- *Nationale coördinerende instantie* - Artikel 3.8 GIA biedt de mogelijkheid om een instantie aan te wijzen die verzoeken om toegang tot fysieke infrastructuur coördineert, juridisch en technisch advies verstrekt en de verstrekking van informatie vergemakkelijkt. De Uitvoeringswet bevat een grondslag om dit bij ministeriële regeling te kunnen regelen. Het instellen van een nationale coördinerende instantie kan toegevoegde waarde hebben voor vaste netwerken in het kader van de voorwaarden die gemeenten kunnen stellen voor het verlenen van instemming. Dit vindt de NLc-GG wenselijk, want ter bevordering van de uniformiteit van beleid zou de coördinerende instantie kunnen assisteren resp. faciliteren bij het uitvoeren van ministeriële regelingen op het gebied van voorwaarden, procedures en leges voor vergunningen en instemming door overheden, ter bevordering van nationale consistentie. Wij zijn verheugd dat artikel 5a.4.3b Uitvoeringswet hiervoor een juridische grondslag bevat zoals door ons eerder is bepleit.
- *Verlenging termijnen* - Zoals in de MvT is omschreven biedt de verordening lidstaten de mogelijkheid om op voorhand redenen te bepalen waarom de bevoegde autoriteit in uitzonderlijke en naar behoren gemotiveerde gevallen ambtshalve de termijnen voor het verlenen van een vergunning en instemming kan verlengen. Het wetsvoorstel voorziet erin dat dit in lagere regelgeving kan worden uitgewerkt.ⁱ De NLc-GG roept het Ministerie op om in de lagere regelgeving een strikte en beperkte invulling te geven aan de mogelijkheden voor bevoegde autoriteiten om de termijn voor verlenen van een vergunning en instemming te verlengen.
- *Kostendekkende leges* – In september 2024 heeft het Ministerie de [Handreiking Legesheffing telecomkabels](#) gepubliceerd. De handreiking bevat een rekenmodel voor het bepalen van het legestartief voor instemmingsbesluiten. De verplichting dat elke vergoeding in verband met een vergunning/instemming, met uitzondering van doorgangsrechten, moet worden beperkt tot alleen de administratieve kosten en dient tevens te worden uitgelegd als een verbod op kruissubsidiëring ten aanzien van kosten die met het verlenen van instemming geen verband houden. Art 7.9 heeft ook betrekking op het verlenen van vergunningen voor de uitrol van netwerken op basis van

Groep Graafrechten

de Omgevingswet, zodat ook hiervoor de vergoeding zal moeten worden beperkt tot de administratieve kosten. Op basis van het uitgangspunt van nationale consistentie en kostendekkendheid (art 7.1 en 7.9 GIA) dient de handreiking te worden uitgebreid met vergunningen en te worden herzien om een striktere invulling te geven aan het begrip administratieve lasten en het uitgangspunt van kostendekkendheid. De handreiking dient te worden omgezet in een ministeriële regeling zodat de regeling bindend is voor overheden. Het toezicht dient bij RDI te worden belegd.

Wij roepen het Ministerie op om recht te doen aan de doelstelling van GIA en regels voor de genoemde onderwerpen op te nemen in de Uitvoeringswet.

3. Fysieke infrastructuur

In het voorontwerp wordt voor de definitie van 'fysieke infrastructuur' verwezen naar artikel 2.4 GIA:

Elk element van een netwerk dat bedoeld is om er andere elementen van een netwerk in onder te brengen zonder dat het zelf een actief element van het netwerk wordt, zoals buizen, masten, kabelgoten, inspectieputten, mangaten, straatkasten, antenne-installaties, torens en palen, alsook gebouwen en de daken en delen van de gevels daarvan, of toegangen tot gebouwen, en elke andere voorziening, met inbegrip van straatmeubilair, zoals lantaarnpalen, verkeersborden, verkeerslichten, aanplakborden en tolpoorten, alsook bus- en tramhaltes en metro- en treinstations (...);

De laatste zin van artikel 2.4 GIA luidt:

Kabels, met inbegrip van onbelicht glasvezel, alsook elementen van netwerken die worden gebruikt voor de voorziening van voor menselijke consumptie bestemd water zoals bedoeld in artikel 2, punt 1), van Richtlijn (EU) 2020/2184 van het Europees Parlement en de Raad (21), zijn geen fysieke infrastructuur in de zin van deze verordening;

Buiten twijfel is dat toegang tot kabels is geregeld in de Telecomcode resp. hoofdstuk 6A en 6b Tw, en dat toegang tot fysieke infrastructuur is geregeld in artikel 3 van de GIA.¹ Op basis van de GIA kan dus geen verzoek tot 'toegang tot de kabel' worden gedaan. Het oude hoofdstuk 5a Tw wordt vervangen door een nieuw hoofdstuk dat ziet op de uitvoering van de verordening. Wij bevelen

¹ Terecht wordt in de ontwerp MvT opgemerkt dat onder "medegebruik" als bedoeld in hoofdstuk 5a (oud) van de Telecommunicatiewet en "toegang" als bedoeld in de richtlijn breedband en de verordening hetzelfde wordt verstaan. Zie Kamerstukken II, 2016/17, 34 739, nr. 3, p. 7.

Groep Graafrechten

aan dat in de MvT het onderscheid tussen fysieke infrastructuur en kabels nader wordt toegelicht.

4. Centraal informatiepuntⁱⁱ

Conform artikel 7.1 GIA moet Nederland ervoor zorgen dat de regels betreffende de voorwaarden en procedures voor het verlenen van vergunningen en doorgangsrechten, die vereist zijn voor de uitrol van elementen van VHC-netwerken of bijbehorende faciliteiten, op het gehele nationale grondgebied consistent zijn. In het tweede lid van artikel 7 GIA wordt voorgeschreven dat de bevoegde autoriteiten via een centraal informatiepunt in elektronische vorm alle informatie beschikbaar stellen over de voorwaarden en procedures voor het verlenen van vergunningen en doorgangsrechten, die worden toegekend via administratieve procedures, alsook alle informatie over vrijstellingen van sommige of alle vergunningen of doorgangsrechten die uit hoofde van Unierecht of nationaal recht vereist zijn en manieren om aanvragen in elektronische vorm in te dienen en informatie over de status van de aanvraag op te vragen.

In de ontwerp MvT wordt het volgende opgemerkt:

Voor instemmingsbesluiten is de informatie decentraal in digitale vorm beschikbaar bij gemeenten, maar wordt deze in veel gevallen ook centraal ontsloten via het Ondernemersplein. De aanvraag van instemmingsbesluiten verloopt via gemeentelijke systemen, die daarmee dienen als centrale informatiepunten. Ten slotte moet het centraal nationaal digitaal toegangspunt toegang bieden tot het omgevingsloket en de gemeentelijke systemen

Nationale consistentie van de regels betreffende de voorwaarden en procedures voor het verlenen van vergunningen en doorgangsrechten is alleen mogelijk als niet alleen informatie voor instemmingsbesluiten via een landelijk centraal informatiepunt beschikbaar is maar ook dat aanvragen voor instemming via een landelijk centraal informatiepunt kunnen worden ingediend op basis van een uniform systeem en uniforme voorwaarden. Dit is een uitgelezen kans voor Nederland voor zowel gemeenten als aanbieders van elektronische communicatienetwerken. Het maakt de afhandeling van aanvragen aan beide zijden eenvoudiger en efficiënter.

Transparantie over fysieke infrastructuur als bedoeld in artikel 4 GIA via een centraal informatiepunt zal moeten worden ingeregeld via KLIC. Dit wordt krachtens een algemene maatregel van bestuur dan wel bij ministeriële regeling nader uitgewerkt. Wij ondersteunen het voornemen om voor vaste netwerken

Groep Graafrechten

het KLIC als centraal informatiepunt aan te wijzen zodat de bestaande systematiek kan worden gehandhaafd.

Tevens zal op grond van artikel 4 lid 1 GIA resp. artikel 6 lid 1 derde alinea GIA in de lagere regelgeving moeten worden voorzien in de mogelijkheid dat toegang tot informatie over fysieke infrastructuur en geplande civiele werken kan worden beperkt of geweigerd indien dat noodzakelijk is met het oog op de veiligheid en integriteit van de netwerken, de nationale veiligheid, de veiligheid van kritieke infrastructuur, de volksgezondheid of de openbare veiligheid, of om redenen van vertrouwelijkheid of handels- en bedrijfsgeheimen. Informatie over geplande civiele werken voor telecom betreft zowel de veiligheid van kritieke infrastructuur als handels- en bedrijfsgeheimen. In artikel 5a.4 Tw (nieuw) lijkt een grondslag voor de mogelijkheid van beperking van toegang tot minimuminformatie als bedoeld in artikel 6 lid 1 derde alinea GIA te ontbreken. Deze dient te worden ingevoerd.

Terzijde merken wij op dat in het huidige omgevingsloket is ingeregeld dat vergunningen elektronisch kunnen worden ingediend. Niet is geregeld dat ook de status van de vergunningen via het Omgevingsloket inzichtelijk dient te zijn, wat wel wenselijk is. Dit wordt benoemd in de ontwerp MvT, maar in de Uitvoeringswet ontbreekt een artikel dat hierop betrekking heeft. Het betreft een nieuwe taak die bij het Omgevingsloket zal moeten worden belegd.

Er dient één centraal informatiepunt te komen in Nederland voor het aanvragen van instemmingen en één landelijk systeem.

In artikel 5a.4 Uitvoeringswet lijkt een grondslag voor de mogelijkheid van artikel 6 lid 1 derde alinea GIA te ontbreken, namelijk dat toegang tot informatie over fysieke infrastructuur en geplande civiele werken kan worden beperkt of geweigerd indien dat noodzakelijk is met het oog op de veiligheid en integriteit van de netwerken, de nationale veiligheid, de veiligheid van kritieke infrastructuur, de volksgezondheid of de openbare veiligheid, of om redenen van vertrouwelijkheid of handels- en bedrijfsgeheimen. Deze mogelijkheid dient aan artikel 5a.4 Uitvoeringswet worden toegevoegd.

In de uitvoeringswet resp. lagere regelgeving moet worden bepaald dat de status van de vergunningen via het omgevingsloket inzichtelijk dient te zijn.

Groep Graafrechten

5. Coördinatie van civiele werken en transparantie

In artikel 5.2 luidt als volgt:

Overheidsinstanties die eigenaar zijn van of zeggenschap hebben over fysieke infrastructuur, alsook netwerkexploitanten, die direct of indirect civiele werken uitvoeren of voornemens zijn direct of indirect civiele werken uit te voeren die geheel of gedeeltelijk met overheidsmiddelen worden gefinancierd, voldoen aan elk redelijk schriftelijk verzoek van exploitanten om die civiele werken onder transparante en niet-discriminerende voorwaarden te coördineren met het oog op de uitrol van elementen van VHC-netwerken of bijbehorende faciliteiten. (...)

Wij lezen hierin dat de verplichting om te voldoen aan redelijke verzoeken tot coördinatie van civiele werken voor netwerkexploitanten is beperkt tot ondernemingen die civiele werken (gaan) uitvoeren die geheel of gedeeltelijk met overheidsmiddelen worden gefinancierd. Met andere woorden: voor civiele werken die niet geheel of gedeeltelijk met overheidsmiddelen worden gefinancierd geldt geen verplichting om te voldoen aan redelijke verzoeken tot coördinatie. De transparantieverplichting voor geplande civiele werken geldt conform artikel 6.1 voor 'de coördinatie van civiele werken zoals bedoeld in artikel 5', en omvat daarmee ook het recht om te onderhandelen over coördinatie van civiele werken als bedoeld in artikel 5.1 die niet geheel of gedeeltelijk met overheidsmiddelen worden gefinancierd. Wij lezen dit ook in het voorontwerp voor de MvT: 'Overigens zal deze verplichting in de Nederlandse praktijk niet gelden voor netwerkexploitanten in de telecommunicatiesector aangezien in Nederland de telecommunicatienetwerken nagenoeg geheel privaat worden gefinancierd.'²

De vrijstellingsmogelijkheden van artikel 5.5 hebben voor netwerkexploitanten dus uitsluitend betrekking op civiele werken die geheel of gedeeltelijk met overheidsmiddelen worden gefinancierd. Voor civiele werken van netwerkexploitanten waarvoor dit niet geldt, is de coördinatieverplichting van artikel 5.2 niet van toepassing en zijn vrijstellingen niet aan de orde. De vrijstellingsmogelijkheden inzake transparantie van artikel 6.2 gelden voor alle geplande civiele werken (ook indien deze niet geheel of gedeeltelijk met overheidsmiddelen zijn gefinancierd).

Wij bevelen aan dat in de MvT wordt verhelderd dat de vrijstellingsmogelijkheden van artikel 5.5 GIA voor netwerkexploitanten uitsluitend betrekking hebben op civiele werken die geheel of gedeeltelijk met overheidsmiddelen worden gefinancierd. Voor civiele werken van

² Voorontwerp MvT p.3

Groep Graafrechten

netwerkeexploitanten waarvoor dit niet geldt, is de coördinatieverplichting van artikel 5.2 niet van toepassing en zijn vrijstellingen niet aan de orde. De vrijstellingsmogelijkheden inzake transparantie van artikel 6.2 gelden voor geplande civiele werken (ook indien deze niet geheel of gedeeltelijk met overheidsmiddelen zijn gefinancierd) en zullen in lagere regelgeving worden uitgewerkt.

6. Doorlooptijdenⁱⁱⁱ

De NLc-GG steunt in algemene zin korte doorlooptijden voor het afgeven van een vergunning en instemming alsmede het verkorten van de doorlooptijd van de geschillenprocedure van artikel 5.3 Tw, als voorgesteld in onderdeel D van de Uitvoeringswet. Daar moet het evenwel niet bij blijven.

Artikel 7.12 GIA heeft Nederland de mogelijkheid om verdere bepalingen voor de bevoegde autoriteiten in te voeren om de vergunningsprocedure te versnellen.

NLc-GG is voorstander van beperking van de duur voor het afgeven van vergunningen en instemmingen tot 4 weken en verzoekt het Ministerie dit wettelijk in te regelen.^{iv}

7. Afgeven vergunning en instemming

In de ontwerp-MvT wordt vermeld dat Nederland gebruik maakt van de mogelijkheid om van de stilzwijgende goedkeuring van het afgeven van vergunningen af te wijken. Op grond van artikel 8.1 GIA is een dergelijke afwijking slechts mogelijk als de bevoegde autoriteit na het verstrijken van de termijn een exploitant uitnodigt voor een ontmoeting teneinde een besluit over de vergunning te vergemakkelijken. Dit wordt geregeld in het artikel 5a.5 Tw (nieuw).

In dit verband doen wij de aanbeveling dat in de Uitvoeringswet resp. de lagere regelgeving in het volgende wordt voorzien:

- a) communicatie over de ontmoeting dient via het centraal informatiepunt te verlopen, zodat geen twijfel over de adressering kan ontstaan;
- b) de termijn waarbinnen de uitnodiging door de bevoegde autoriteit moet zijn verzonden en de termijn waarbinnen aanbieder op de uitnodiging kan reageren. Dit schept duidelijkheid met betrekking tot het doen van een verzoek tot schadevergoeding als bedoeld in artikel 8:88 lid 1 sub c AWB.

Groep Graafrechten

Onduidelijk is hoe artikel 5a.5 Tw (nieuw) zich verhoudt tot artikel 8:88 lid 1 sub c Awb, op grond waarvan de bestuursrechter bevoegd is een bestuursorgaan op verzoek van een belanghebbende te veroordelen tot vergoeding van schade die de belanghebbende lijdt of zal lijden als gevolg van het niet tijdig nemen van een besluit. Wanneer begint de termijn als bedoeld in artikel 4.17 Awb te lopen? Kan het bestuursorgaan parallel aan de ontmoeting in gebreke worden gesteld wegens het niet tijdig nemen van het besluit, of is dit eerst mogelijk nadat de uitnodiging is verzonden resp. de ontmoeting heeft plaatsgevonden? Wat is de situatie als door de aanvrager niet op de uitnodiging voor een ontmoeting wordt gereageerd; kan hij dan alsnog een beroep doen op artikel 8:88 lid 1 sub c Awb? Dit lijkt mogelijk aangezien artikel 8:88 lid 1 sub c Awb geen beperkingen bevat.

Wij bevelen aan dat de procedurele en juridische aspecten van de ontmoeting als bedoeld in artikel 5a.5 Tw (nieuw) vis-a-vis de regeling van artikel 8:88 lid 1 sub c Awb in de Uitvoeringswet resp. de lagere regelgeving nader worden uitgewerkt.

8. Reikwijdte artikel 10 GIA - toegang tot gebouwen

In artikel 10.1 GIA is - verkort weergegeven - bepaald dat alle nieuwe gebouwen en ingrijpend te renoveren gebouwen moeten worden voorzien van fysieke binnenhuisinfrastructuur en binnenhuisglasvezelbekabeling. De verplichting omvat dus ook andere gebouwen dan eengezinswoningen en meergezinswoningen, zoals bedrijfsgebouwen en bedrijfsverzamelgebouwen. Dit betekent dat de normen en technische specificaties als bedoeld in artikel 10.4 GIA ook voor andere gebouwen dan eengezinswoningen en meergezinswoningen zullen moeten worden vastgesteld.

In het kader van de normen en specificaties die op grond van artikel 10.4 GIA uiterlijk op 12 november 2025 moeten worden vastgesteld voor fysieke binnenhuisinfrastructuur en -bekabeling heeft een discussie plaatsgevonden over de reikwijdte van de verplichtingen van artikel 10.1 en 10.2 voor eengezinswoningen, meergezinswoningen en gebouwen. De NLC-GG is van mening dat een en ander juist is verwoord in de MvT.^v Voor het overige verwijzen wij naar de NLC-GG notitie aan het Ministerie van 4 juli 2025 ([bijlage 2](#)).

In aanvulling hierop is wenselijk dat bij bouw of renovatie van laagbouw (gezinswoningen) ook in iedere leefruimte een buis/duct wordt aangelegd zodat hierin een kabel kan worden aangelegd voor het aansluiten van randapparatuur door de eindgebruiker. Hierdoor zal de connectiviteit in iedere leefruimte aanzienlijk worden verbeterd. Dit is

Groep Graafrechten

strikt genomen niet vereist op grond van de GIA, maar is een kans voor Nederland.

In de praktijk is er weinig behoefte aan voorbereide aanleg van binnenhuisglasvezelbekabeling in gebouwen. De bekabeling wordt doorgaans aangelegd door de telecomaandbieder. Wij verwachten dat van voorbereide aanleg van binnenhuisglasvezelbekabeling nauwelijks gebruik zal worden gemaakt. Wij bevelen aan dat het Ministerie onderzoekt of artikel 10.7 GIA mogelijkheden biedt om voor meergezinswoningen en bedrijfsgebouwen gebruik te maken van de daarin opgenomen uitzonderingsmogelijkheid, nader uit te werken in het Bbl. Wij denken dat hiertoe mogelijkheden bestaan. Voor gebouweigenaren zal de naleving kunnen leiden tot onevenredige kosten. Telecomaandbieders zullen immers geen gebruik maken van reeds aanwezige binnenhuisglasvezelbekabeling zodat gebouweigenaren hiervoor geen vergoeding zullen ontvangen.

Toegang tot particuliere commerciële gebouwen is in Nederland reeds geregeld door middel van de gedoogplicht (art 5.2 lid 4 Tw), zonder de beperkende voorwaarden van art.3 a) t/m c) GIA. **Het heeft onze voorkeur dat de gedoogplicht wordt uitgebreid voor kabels voor het aansluiten van antenne-opstelpunten op en aan (daken van) gebouwen.** Voor toegang tot particuliere commerciële gebouwen, met inbegrip van hun daken, zal met het oog op de installatie van elementen van VHC-netwerken of bijbehorende faciliteiten een regeling in de Tw moeten worden opgenomen, met inachtneming van de beperkende voorwaarden van art 3. a) t/m c) van de GIA. Te denken valt hierbij aan het aansluiten van antenne-opstelpunten met bekabeling in of op het gebouw, wat thans niet is geregeld. De toegangsregeling is ondanks de genoemde beperkende voorwaarden een kans voor Nederland voor uitbreiding van connectiviteit, in lijn met de doelstelling van de GIA.

9. Voorbereide aanleg

Het recht op toegang tot bestaande fysieke binnenhuisinfrastructuur met het oog op de uitrol van elementen van VHC-netwerken (indien duplicatie niet haalbaar is) is in artikel 11.2 GIA niet beperkt tot het aansluiten van klanten. Daarmee maakt de GIA toegang tot bestaande fysieke infrastructuur mogelijk voor voorbereide aanleg, ook als (nog) geen sprake is een klantrelatie.³ Artikel 11.4 GIA heeft betrekking op de situatie dat geen glasvezelklare fysieke binnenhuisinfrastructuur (lege buis) aanwezig is. In dat geval heeft de aanbieder

³ Voor nieuwbouw is dit geregeld in de Tw en gebeurt dit reeds in de praktijk.

Groep Graafrechten

het recht om zijn netwerk in de gebouwen van de abonnee aan te sluiten, mits de eigenaar en/of abonnee hiermee instemt. Met andere woorden: indien glasvezelklare fysieke binnenhuisinfrastructuur (lege buis) aanwezig is, is toestemming van de gebouweigenaar en/of abonnee voor voorbereide aanleg door de aanbieder niet nodig, conform artikel 11.2 GIA.

Artikel 5.2 lid 4 Tw dient te worden aangepast (schrappen van de zinsnede: 'Voor zover het voor het aansluiten van gebruikers op een openbaar elektronisch communicatienetwerk nodig is, (..)'. Daarmee geldt artikel 5.2 lid 4 Tw ook voor bestaande bouw, in lijn met artikel 11.1 GIA. Na 'netwerkaansluitpunten en kabels' dient te worden toegevoegd: 'met gebruikmaking van beschikbare fysieke binnenhuisinfrastructuur' zodat conform artikel 11.2 GIA voorbereide aanleg van telecomkabels door de telecomaandbieder mogelijk wordt gemaakt.

10. Gedoogplicht

Een redactioneel punt is dat in de ontwerp MvT wordt opgemerkt dat de gedoogplicht uit hoofdstuk 5 van de Telecommunicatiewet strikter is dan de verplichtingen uit hoofde van artikel 11 van de verordening omdat geen instemming vereist is voor de toegang tot het toegangspunt en de fysieke binnenhuisinfrastructuur en het aansluiten van netwerken.^{vi} Wij nemen aan dat hiermee de overeenstemming van de rechthebbende of de beheerder op grond van artikel 5.3 Tw wordt bedoeld, en niet instemming op grond van artikel 5.4 Tw.

Toevoegen na instemming op p. 14: 'van de rechthebbende of de beheerder'

2 augustus 2025

Feyo Sickinghe

Voorzitter

fsickinghe@nlconnect.org

Groep Graafrechten

Bijlage 1

Antwoorden van de NLconnect Groep Graafrechten op de vragen van het Ministerie van Economische Zaken in het kader van de consultatie van de uitvoeringswet van de Europese Gigabit Infrastructuurverordening

Vraag 1

Artikel 4, zevende lid	Uitzonderingsmogelijkheid transparantieplichting (kosten-batenanalyse)	De GIA verplicht overheidsinstanties en netwerkexploitanten om via een centraal informatiepunt bepaalde minimuminformatie ter beschikking te stellen over hun fysieke infrastructuur (bij exploitanten: buizen, masten, kabelgoten, inspectieputten, antenne-installaties etc. en bij overheidsinstanties tevens: gebouwen, daken, straatmeubilair, verkeerslichten, lantarenpalen etc.). Deze verplichting geldt niet als de verplichting tot het verstrekken van de informatie onevenredig zou zijn op basis van een door de lidstaten uitgevoerde kostenbatenanalyse. Hoe zou u deze afweging maken?
------------------------	--	---

De transparantieplichtingen van artikel 4.1 hebben – naar de letter van de tekst - betrekking op het mogelijk maken van toegang tot bestaande fysieke infrastructuur als omschreven in artikel 3. Medegebruik vindt plaats in gevallen waar lege buis aanwezig is die in eigendom kan worden overgenomen. Medegebruik vindt in de praktijk met wederzijds goedvinden plaats. Bij hoogbouw worden bij gebrek aan ruimte aan de binnenzijde stijgleidingen aan de buitenzijde van het pand geplaatst.

Voor zover ons bekend is de wettelijke regeling nog nooit toegepast. Wij verwachten niet dat dit in de toekomst alsnog gaat plaatsvinden, gelet op de grootschalige uitrol van FttH die inmiddels grotendeels is gerealiseerd. Klic voorziet reeds in de rol van centraal informatiepunt voor bestaande fysieke infrastructuur voor zover het kabels en leidingen betreft. Aangezien niet te verwachten is dat de toegangsregeling van artikel 3 in de praktijk zal worden toegepast, zullen de kosten hoger zijn dan de baten. Om die reden dient gebruik te worden gemaakt van de uitzonderingsmogelijkheid van de transparantie-verplichting als omschreven in artikel 4 lid 7.

Groep Graafrechten

Vraag 2

Artikel 5, vijfde lid en artikel 6, tweede lid	Uitzonderingsmogelijkheid coördinatie en transparantieplichting (werken van beperkte omvang)	Netwerkeexploitanten en overheidsinstanties moeten op grond van de GIA geplande civiele werken coördineren en transparant zijn over geplande (civiele) werken. Van deze verplichting mogen werken van beperkte omvang worden uitgesloten. Het voornemen bestaat om dit in lagere regelgeving uit te werken. Daarbij wordt op dit moment gedacht aan civiele werken die minder dan x werkdagen in beslag nemen, dan wel minder dan y euro kosten, zoals bijvoorbeeld werken die 2 werkdagen of minder in beslag nemen en die minder dan 50.000 Euro kosten. Heeft u suggesties voor de invulling van deze norm? En kunt u die onderbouwen?
--	--	---

In artikel 5.2 luidt als volgt:

Overheidsinstanties die eigenaar zijn van of zeggenschap hebben over fysieke infrastructuur, alsook netwerkeexploitanten, die direct of indirect civiele werken uitvoeren of voornemens zijn direct of indirect civiele werken uit te voeren die geheel of gedeeltelijk met overheidsmiddelen worden gefinancierd, voldoen aan elk redelijk schriftelijk verzoek van exploitanten om die civiele werken onder transparante en niet-discriminerende voorwaarden te coördineren met het oog op de uitrol van elementen van VHC-netwerken of bijbehorende faciliteiten. (...)

Wij lezen hierin dat de verplichting om te voldoen aan redelijke verzoeken tot coördinatie van civiele werken voor netwerkeexploitanten is beperkt tot ondernemingen die civiele werken (gaan) uitvoeren die geheel of gedeeltelijk met overheidsmiddelen worden gefinancierd. Met andere woorden: voor civiele werken die niet geheel of gedeeltelijk met overheidsmiddelen worden gefinancierd geldt geen verplichting om te voldoen aan redelijke verzoeken tot coördinatie. De transparantieplichting voor geplande civiele werken geldt conform artikel 6.1 voor 'de coördinatie van civiele werken zoals bedoeld in artikel 5', en omvat daarmee ook het recht om te onderhandelen over coördinatie van civiele werken als bedoeld in artikel 5.1 die niet geheel of gedeeltelijk met overheidsmiddelen worden gefinancierd. Wij lezen dit ook in het voorontwerp voor de MvT: 'Overigens zal deze verplichting in de Nederlandse praktijk niet gelden voor netwerkeexploitanten in de telecomunicatiesector

Groep Graafrechten

aangezien in Nederland de telecommunicatienetwerken nagenoeg geheel privaat worden gefinancierd.⁴

De vrijstellingsmogelijkheden van artikel 5.5 hebben voor netwerkexploitanten dus uitsluitend betrekking op civiele werken die geheel of gedeeltelijk met overheidsmiddelen worden gefinancierd. Voor civiele werken van netwerkexploitanten waarvoor dit niet geldt, is de coördinatieverplichting van artikel 5.2 niet van toepassing en zijn vrijstellingen niet aan de orde. De vrijstellingsmogelijkheden inzake transparantie van artikel 6.2 gelden voor alle geplande civiele werken (ook indien deze niet geheel of gedeeltelijk met overheidsmiddelen zijn gefinancierd). De beantwoording van vraag 2 dient in deze context te worden gelezen.

Voor **transparantie van (geplande) civiele werken** bevelen wij als eerste mogelijkheid aan om uit te gaan van een vrijstelling op basis van artikel 5.5 en artikel 6.2 op de grond dat het de veiligheid van nationale kritieke infrastructuur betreft ('vitale infrastructuur van Nederland'). Dit kan op een lijn worden gesteld met 'digitale infrastructuur' in de vorm van elektronische communicatienetwerken aangeboden door essentiële entiteiten bedoeld in artikel 8.1d en f en Annex 1 van het wetsvoorstel voor de Cyberbeveiligingswet (NIS2 implementatiewet). Voor essentiële entiteiten gaan met de invoering van de Cyberbeveiligingswet zeer strikte beveiligingseisen gelden⁵. Het ligt voor de hand dat informatie omtrent de geplande aanleg van netwerken als nationale kritieke infrastructuur niet hoeft te worden aangeleverd aan een centraal informatiepunt op grond van artikel 6.2. Deze vrijstelling zou evenwel ook moeten gelden voor micro- en kleine ondernemingen als bedoeld in artikel 2 van Aanbeveling 2003/361/EG, zo nodig op basis van de nationale vitaalbeoordeling in het kader van de Cyberbeveiligingswet en die reeds op in het kader van de Wbni is uitgevoerd.⁶

Als tweede mogelijkheid kunnen werken van beperkte omvang van de coördinatie en transparantieverplichting worden uitgezonderd. Voor de criteria in artikel 5.5 en 6.2 dienen dezelfde maatstaven te worden gehanteerd. Anders

⁴ Voorontwerp MvT p.3

⁵ Op basis van de Wbni en de Bbni gelden reeds beveiligingseisen voor aangewezen vitale aanbieders van elektronische communicatienetwerken

⁶ Zie MvT bij de Cyberbeveiligingswet p.20 (niet-gereedigde versie): 'Het doel van de vitaalbeoordeling is om inzichtelijk te maken welke processen en diensten zo essentieel zijn voor de Nederlandse samenleving, dat uitval, verstoring of manipulatie daarvan kan leiden tot ernstige maatschappelijke ontwrichting, ernstige economische schade of – in het uiterste geval – een bedreiging van de nationale veiligheid. Deze geïdentificeerde processen worden vitale processen genoemd en gezamenlijk vormen deze vitale processen de **vitale infrastructuur van Nederland**.'

Groep Graafrechten

gezegd: wij zien geen aanleiding om hiervoor verschillende maatstaven te hanteren. Wij stellen voor dat voor de aanleg van tracés tot 10 km¹ een vrijstelling wordt geïntroduceerd. Tevens zouden civiele werken aan bestaande infrastructuur zoals het inblazen van glas in reeds aanwezige infrastructuur expliciet moeten worden uitgezonderd. Dit is een eenvoudiger te hanteren en meer objectieve maatstaf dan 'civiele werken die minder dan x werkdagen in beslag nemen, dan wel minder dan y euro kosten, zoals bijvoorbeeld werken die 2 werkdagen of minder in beslag nemen en die minder dan 50.000 Euro kosten.'

Een derde mogelijkheid is dat de toegang tot minimuminformatie voor geplande civiele werken op de voet van artikel 6.1 derde alinea voor exploitanten via een centraal informatiepunt wordt beperkt of geweigerd, indien dat noodzakelijk is met het oog op de veiligheid en integriteit van de netwerken, de nationale veiligheid, de veiligheid van kritieke infrastructuur, de volksgezondheid of de openbare veiligheid, of om redenen van vertrouwelijkheid of handels- en bedrijfsgeheimen in een concurrerende markt. Ook deze mogelijkheid dient in de Amvb te worden opgenomen.

Elektronische communicatienetwerken zijn onderdeel van de kritieke (vitale) infrastructuur van Nederland. In het kader van vertrouwelijkheid van handels- of bedrijfsgeheimen heeft het Ministerie in overleg met de sector ervoor gekozen om de gegevens omtrent geplande civiele werken niet op te nemen in de breedbandkaart op basis van het geografisch onderzoek als bedoeld in artikel 18.7a Tw, resp. de toegang tot de gegevens voor derden te beperken. Deze aanpak dient te worden gehandhaafd.

Vraag 3

Artikel 9, eerste lid	Uitzonderingsmogelijkheid vergunningplicht (VHCN uitrol)	Op grond van de GIA zijn reparatie- en onderhoudswerkzaamheden van beperkte omvang, beperkte technische verbeteringen van bestaande werken met beperkte impact en kleinschalige civiele werken niet onderworpen aan een vergunningsprocedure. Lidstaten moeten deze werken aanwijzen. Welke werken zouden hier moeten worden aangewezen? Kan hier dezelfde systematiek als bij de vorige vraag worden gebruikt dus: civiele werken die minder dan x werkdagen in beslag nemen, dan wel minder dan y euro kosten? Nota bene: de werken die zijn vrijgesteld ten aanzien van de transparantie van civiele werken hoeven niet dezelfde werken te zijn die vrijgesteld zijn van vergunning. Er spelen immers andere vragen: heeft het zin bij deze werken mee uit te rollen, respectievelijk is een vergunning nodig gezien, bijvoorbeeld, de impact van de werken op de veiligheid en de overlast die ze veroorzaken
-----------------------	--	---

Wij denken dat voor vrijstelling van vergunningen andere maatstaven dienen te worden gehanteerd dan voor transparantie en coördinatie van (geplande) civiele werken. Aan transparantie en coördinatie van (geplande) civiele werken bestaat in de praktijk weinig behoefte. Voor **vrijstelling van vergunningsprocedures** als bedoeld in artikel 9.1 GIA bevelen wij aan om uit te gaan van de volgende werkzaamheden:

- Klein werk: tracélengtes tot 50 m¹
- Realiseren van klantaansluitingen (tot 50m¹ per adres)
- Verhelpen van storingen
- Werkzaamheden aan distributiepunten en handholes
- Inblazen van vezels in reeds aangelegde ducts

Deze werkzaamheden kunnen doorgaans binnen één werkdag worden afgerond.

Het opnemen van de vrijstelling in de regelingen ter uitvoering van de GIA leidt tot uniformiteit en efficiencyvoordelen voor zowel aanbieders als gemeenten (die een ander thans hebben geregeld in verordeningen en handboeken).

Groep Graafrechten

Bijlage 2

Analyse reikwijdte artikel 10 GIA inzake binnenhuisbekabeling en binnenhuisinfrastructuur

Juridisch kader

Overweging 48 - Om de in Besluit (EU) 2022/2481 vastgestelde streefcijfers te verwezenlijken, moeten uiterlijk in 2030 alle eindgebruikers op vaste locaties tot aan het netwerkaansluitpunt gebruik kunnen maken van een gigabitnetwerk en moeten in alle bevolkte gebieden draadloze hogesnelheidsnetwerken van de volgende generatie met prestaties die minstens gelijkwaardig zijn aan die van 5G beschikbaar zijn, met inachtneming van het technologieneutraliteitsbeginsel. Het aanbieden van gigabitnetwerken tot bij de eindgebruiker moet worden vergemakkelijkt, met name door middel van glasvezelklare fysieke binnenhuisinfrastructuur. De kosten voor het aanleggen van miniducts tijdens de bouw van een gebouw zijn slechts marginaal, terwijl het achteraf aanleggen van gigabitinfrastructuur in gebouwen een aanzienlijk deel van de kosten van de uitrol van een gigabitnetwerk kan uitmaken. Daarom moeten alle nieuwe gebouwen of gebouwen die het voorwerp uitmaken van ingrijpende renovatiewerken, worden uitgerust met fysieke infrastructuur en binnenhuisglasvezelbekabeling, zodat eindgebruikers op gigabitsnelheden kunnen worden aangesloten, indien dat de kosten van de renovatiewerken niet onevenredig verhoogt en het technisch haalbaar is. Nieuwe meergezinswoningen en meergezinswoningen die het voorwerp uitmaken van ingrijpende renovatiewerken moeten ook worden uitgerust met een toegangspunt dat gemakkelijk toegankelijk is voor een of meer ondernemingen die openbare elektronischecomunicatienetwerken aanbieden of gemachtigd zijn die aan te bieden, indien dat de kosten van de renovatiewerken niet onevenredig verhoogt en het technisch haalbaar is. Bovendien moeten projectontwikkelaars ervoor zorgen dat er vanuit elke woning een holle leiding loopt naar het toegangspunt, dat zich binnen of buiten een meergezinswoning bevindt, waardoor aansluitingen mogelijk zijn tot aan de netwerkaansluitpunten of, in de lidstaten waar het netwerkaansluitpunt overeenkomstig het nationale recht buiten de specifieke locatie van de eindgebruiker wordt geplaatst, tot aan het fysieke punt waar de eindgebruiker verbinding maakt met het openbare netwerk. Ingrijpende renovaties van bestaande gebouwen op de locatie van de eindgebruiker om de energieprestaties te verbeteren op grond van Richtlijn 2010/31/EU van het Europees Parlement en de Raad, bieden de kans om die gebouwen ook uit te rusten met glasvezelklare fysieke binnenhuisinfrastructuur, binnenhuisglasvezelbekabeling en, voor meergezinswoningen, een toegangspunt.

Groep Graafrechten

Artikel 2

Voor de toepassing van deze verordening zijn de definities van Richtlijn (EU) 2018/1972 van toepassing, in het bijzonder de definities van "elektronischecommunicatienetwerk", "netwerk met zeer hoge capaciteit", "openbaar elektronischecommunicatienetwerk", "**netwerkaansluitpunt**", "bijbehorende faciliteiten", "eindgebruiker", "beveiliging van netwerken en diensten", "toegang" en "exploitant".

Artikel 2(5) - "fysieke binnenhuisinfrastructuur": fysieke infrastructuur of installaties op de locatie van de eindgebruiker, met inbegrip van elementen die gemeenschappelijk eigendom zijn, die bestemd zijn om er vaste en/of draadloze toegangsnetwerken in onder te brengen, voor zover die netwerken elektronischecommunicatiediensten kunnen leveren en door middel waarvan het toegangspunt van het gebouw kan worden aangesloten op het netwerkaansluitpunt;

Artikel 2(7) - "binnenhuisglasvezelbekabeling": glasvezelkabels op de locatie van de eindgebruiker, met inbegrip van elementen die gemeenschappelijk eigendom zijn, die bestemd zijn om elektronischecommunicatiediensten te leveren en het toegangspunt van het gebouw te verbinden met het netwerkaansluitpunt;

Artikel 2(11) - "Toegangspunt": een in of buiten het gebouw gelegen fysiek punt dat toegankelijk is voor ondernemingen die openbare elektronischecommunicatienetwerken aanbieden of gemachtigd zijn die aan te bieden, en waar het netwerk op de glasvezelklare fysieke binnenhuisinfrastructuur kan worden aangesloten;

Artikel 10(1) - Alle nieuwe gebouwen en gebouwen die het voorwerp uitmaken van ingrijpende renovatiewerken, met inbegrip van elementen die gemeenschappelijk eigendom zijn, waarvoor na 12 februari 2026 bouwvergunningen zijn aangevraagd, worden uitgerust met een glasvezelklare fysieke binnenhuisinfrastructuur en binnenhuisglasvezel-bekabeling, met inbegrip van aansluitingen tot het fysieke punt waar de eindgebruiker verbinding maakt met het openbare netwerk.

Artikel 10(2) - Alle nieuwe meergezinswoningen of meergezinswoningen die het voorwerp uitmaken van ingrijpende renovatiewerken, waarvoor na 12 februari

⁷ Artikel 2(9) EEC „netwerkaansluitpunt”: het fysieke punt waarop een eindgebruiker de toegang tot een openbaar elektronischecommunicatienetwerk wordt geboden, en dat, in het geval van netwerken met schakelings- of routeringsfuncties, wordt bepaald door middel van een specifiek netwerkadres dat met een nummer of naam van een eindgebruiker kan zijn verbonden;

Groep Graafrechten

2026 bouwvergunningen zijn aangevraagd, worden met een toegangspunt uitgerust.

Artikel 11(2) - Met inachtneming van lid 3 heeft elke aanbieder van openbare elektronische communicatienetwerken het recht om toegang te krijgen tot bestaande fysieke binnenhuisinfrastructuur met het oog op de uitrol van elementen van VHC-netwerken indien duplicatie technisch onmogelijk of economisch inefficiënt is.

Analyse

Het begrip 'toegangspunt' betreft alle gebouwen, zowel meergezinswoningen en eengezinswoningen. Het begrip 'gebouw' in artikel 2(11) bevat geen beperkingen die erop duiden dat het begrip niet tevens eengezinswoningen omvat. De verplichting om gebouwen met een toegangspunt als bedoeld in artikel 2(11) uit te rusten geldt alleen voor meergezinswoningen.

In artikel 10(1) wordt uitgegaan van het begrip 'fysiek punt'. De GIA bevat van dit begrip geen zelfstandige definitie. Artikel 10(1) bevat hiervan een ruime omschrijving: 'met inbegrip van aansluitingen tot het fysieke punt waar de eindgebruiker verbinding maakt met het openbare netwerk.' Het betreft een inconsistente toepassing van het begrip 'toegangspunt' resp. 'fysiek punt' in artikel 2(11) en artikel 10(1). In artikel 2(11) gaat het om een fysiek punt ten behoeve van netwerkaanbieders die een netwerk aansluiten op glasvezelklare fysieke binnenhuisinfrastructuur (perspectief netwerkaanbieder), terwijl het in artikel 10(1) gaat over het fysieke punt waar de eindgebruiker verbinding maakt met het openbare netwerk (perspectief eindgebruiker). Het fysieke punt in artikel 10(1) komt naar de inhoud overeen met het begrip 'netwerkaansluitpunt' als omschreven in artikel 2(9) EEC en artikel 1.1 Tw. Dit sluit aan op 'vaste netwerkaansluitpunt' als omschreven in de ACM [Beleidsregel vrije keuze modem en andere eindapparaten](#) en artikel 2 van de [Beleidsregel Handhaving Besluit Eindapparaten](#):

Het netwerkaansluitpunt is – vanuit het openbare netwerk gezien – het fysieke punt aan het einde van de kabel dat de aanbieder van een openbaar elektronisch communicatiedienst op locatie van de eindgebruiker binnen heeft gebracht. Het

Groep Graafrechten

netwerkaansluitpunt is daarmee de grens van een openbaar elektronisch communicatienetwerk en waarop, op de locatie van de eindgebruiker, een (radio)apparaat moet worden aangesloten om elektronische communicatiediensten te kunnen gebruiken.⁸

De verplichting van artikel 10(1) betreft de aanleg glasvezelklare fysieke binnenhuisinfrastructuur en binnenhuisglasvezelbekabeling, met inbegrip van aansluitingen tot het fysieke punt waar de eindgebruiker verbinding maakt met het openbare netwerk. Hoewel artikel 10(1) strikt genomen niet verplicht tot de aanleg van een toegangspunt, kan in de praktijk uitsluitend aan de verplichting tot aanleg van glasvezelklare fysieke binnenhuisinfrastructuur worden voldaan als de bouwer fysieke binnenhuisinfrastructuur (lege buis) aanlegt vanaf de meterkast naar een opening in de buitenmuur van het gebouw waar glasvezelkabels kunnen worden binnengebracht.⁹ De facto zal dus ook voor eengezinswoningen een toegangspunt moeten worden aangebracht. Dit is reeds de gangbare praktijk die behouden moet blijven.

Overweging 48 sluit niet goed aan op artikel 10(1). De overweging stelt: 'Bovendien moeten projectontwikkelaars ervoor zorgen dat er vanuit elke woning een holle leiding loopt naar het toegangspunt, dat zich binnen of buiten een meergezinswoning bevindt, waardoor aansluitingen mogelijk zijn tot aan de netwerkaansluitpunten (...)’ en heeft daarmee een beperktere strekking dan artikel 10(1), dat betrekking heeft op 'Alle nieuwe gebouwen en gebouwen die het voorwerp uitmaken van ingrijpende renovatiewerken'.¹⁰ De lezing dat artikel 10(1) ook eengezinswoningen omvat wordt ondersteund door artikel 11(2), dat elke aanbieder van openbare elektronischecomunicatienetwerken in algemene zin het recht geeft om

⁸ Zie ook de definitie van netwerkaansluitpunt in artikel 1.1 Tw: fysiek punt waarop een eindgebruiker de toegang tot een elektronisch communicatienetwerk wordt geboden; in het geval van netwerken met schakelings- of routeringsfuncties wordt het netwerkaansluitpunt bepaald door middel van een specifiek netwerkadres, dat met een abonneenummer of -naam kan zijn verbonden. Dit begrip heeft alleen betekenis in relatie met regels voor het verkrijgen van netwerktoegang.

⁹ [BEREC draft guidelines](#) p.5 (...) when the in-building physical infrastructure is owned by the building owner. In this scenario BEREC recommends access should in principle be provided for free. Zie ook p. 42 e.v.

¹⁰ In aansluiting op artikel 10.1 brengt dit mee dat in alle (nieuwe) en ingrijpend te renoveren gebouwen (dus ook eengezinswoningen) lege buis/ducts moeten worden aangebracht zodat daarin glasvezel kan worden ingebracht. Het is wenselijk om in nieuwe of gerenoveerde gebouwen (laag- en hoogbouw) meerdere buizen/ducts (als vorm van fysieke infrastructuur) aan te leggen zodat deze door meerdere partijen kunnen worden gebruikt (infrastructuurconcurrentie). De aangebrachte infrastructuur dient techniekneutraal te zijn. In aanvulling hierop is wenselijk dat bij bouw of renovatie van laagbouw (gezinswoningen) ook in iedere leefruimte buis/ducts worden aangelegd zodat hierin een (UTP) kabel kan worden aangelegd voor het aansluiten van randapparatuur door de eindgebruiker. Hierdoor zal de connectiviteit in iedere leefruimte aanzienlijk worden verbeterd.

Groep Graafrechten

toegang te krijgen tot bestaande fysieke binnenhuisinfrastructuur, ongeacht of het een- of meergezinswoningen betreft.

In het voorontwerp voor de MvT bij de GIA-uitvoeringswet is een en ander als volgt verwoord:

Bij eengezinswoningen komt de verplichting om glasvezelklare fysieke binnenhuisinfrastructuur aan te leggen er in de praktijk op neer dat van net buiten de woning tot in de meterkast van de woning (waar zich meestal het netwerkaansluitpunt bevindt) een lege buis loopt. Voor meergezinswoningen (zoals appartementsgebouwen) komt het erop neer dat vanuit de ruimte in het gebouw waar de telecomkabel(s) kunnen aanlanden (meestal een serviceruimte onder in het gebouw), lege buizen moeten worden aangelegd tot aan de netwerkaansluitpunten in de woningen (doorgaans in de meterkasten van de appartementen).

Daarnaast moet ook hier vanuit de bedoelde serviceruimte een glasvezelkabel naar het netwerkaansluitpunt in de woningen worden aangelegd. Overigens staat de verordening er niet aan in de weg dat de aanleg van de inpanidige glasvezelkabel en het netwerkaansluitpunt plaatsvindt door de aanbieder die voornemens is een elektronisch communicatienetwerk en/of -diensten te gaan aanbieden aan de bewoners van de appartementen.

Wij denken dat dit met betrekking tot lege buizen een juiste weergave is van de bepalingen in de verordening.

Artikel 10(1) omvat strikt genomen ook een verplichting tot de aanleg van binnenhuisglasvezelbekabeling in eengezinswoningen. Het aanleggen van voorbereide glasvezelbekabeling vanaf de meterkast (naast één of meer lege buizen) tot aan de binnenzijde van een opening (toegangspunt) in de buitenmuur heeft in de praktijk minder toegevoegde waarde, maar is strikt genomen wel vereist. Het geeft de netwerkaanbieder in ieder geval de keuze om ofwel een eigen kabel aan te leggen naar de meterkast (+ NTU¹¹) dan wel om een koppeling te maken met de reeds aanwezige binnenhuisglasvezelbekabeling (en een NTU te plaatsen als onderdeel van het netwerk).

Artikel 11.5 GIA brengt mee dat de door de bouwer aangelegde binnenhuisglasvezelbekabeling geen onderdeel wordt van het netwerk van de aanbieder.

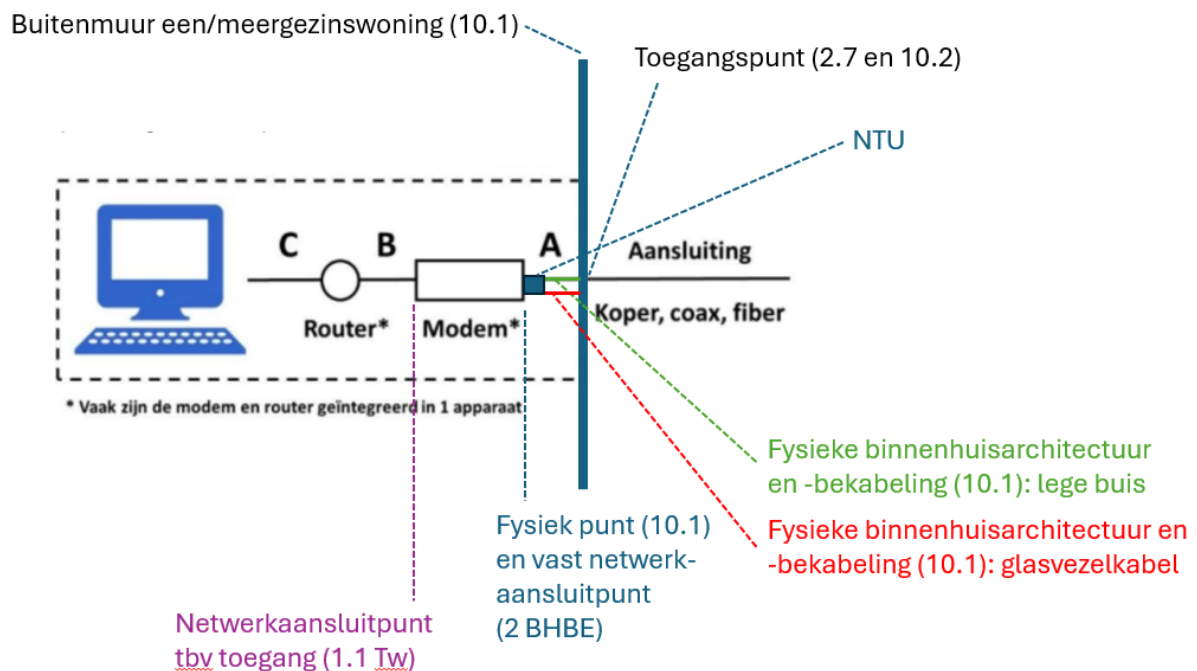
¹¹ NTA = (Network Termination Unit)

Groep Graafrechten

Een en ander kan als volgt worden gevisualiseerd:

Het verdient aanbeveling om in het Bbl geen voorschriften vast te leggen met betrekking tot het type glasvezel dat in bepaalde gebouwen zou moeten worden aangelegd. Hiermee behouden zowel de gebouweigenaar als de telecomaandbieder en de klant flexibiliteit om te kiezen voor de oplossing die het beste aansluit bij de situatie. Daarmee kan in het Bbl worden volstaan met het omschrijven van resp. verwijzen naar de relevante normen en de toepassing aan de markt worden overgelaten, zolang de toepassing aan een of meer normen voldoet. Aldus kan worden aangesloten bij de gangbare praktijk.¹²

¹² Zie hiervoor tevens p. 7 voorontwerp MvT: 'Omdat wordt verwacht dat op grond van de bepalingen uit de verordening en het nieuwe normatieve document, de bouw- en aanlegpraktijk van de benodigde in pandige infrastructuur niet of nauwelijks zal wijzigen (in de praktijk wordt in meergezinswoningen bij de bouw door de (toekomstige) telecommunicatieaanbieder reeds in pandige glasvezelbekabeling aangelegd (...)'

Groep Graafrechten

Voetnoten

ⁱ MvT p.4: De verordening regelt ook de termijnen waarbinnen op een vergunning moet worden beslist. De hoofdregel is dat een vergunning verleend of geweigerd moet worden binnen vier maanden na ontvangst van een volledige vergunningsaanvraag. Bevoegde autoriteiten moeten binnen 20 werkdagen na ontvangst van een aanvraag bepalen of de aanvraag volledig is. Indien nodig verzoeken de bevoegde autoriteiten binnen die termijn van 20 werkdagen de aanvrager om de informatie aan te vullen. De verordening biedt lidstaten de mogelijkheid om op voorhand redenen te bepalen waarom de bevoegde autoriteit in uitzonderlijke en naar behoren gemotiveerde gevallen ambtshalve de termijnen kan verlengen. Het wetsvoorstel voorziet erin dat dit in lagere regelgeving kan worden uitgewerkt.

ⁱⁱ MvT p. 4: De verordening verlangt dat alle informatie over het verlenen van de benodigde vergunningen te vinden is in een centraal informatiepunt. Daarnaast moet(en) de benodigde vergunning(en) in elektronische vorm kunnen worden aangevraagd via een centraal informatiepunt en moet de status van de vergunningaanvraag via het centraal informatiepunt kunnen worden ingezien. Zowel de informatie over vergunningen benodigd voor de uitrol van VHC-netwerken als de aanvraag zijn in het geval van de Omgevingswet in Nederland reeds centraal beschikbaar via het omgevingsloket. Het omgevingsloket kan daarom functioneren als een centraal informatiepunt. Voor instemmingsbesluiten is de informatie decentraal in digitale vorm beschikbaar bij gemeenten, maar wordt deze in veel gevallen ook centraal ontsloten via het Ondernemersplein. De aanvraag van instemmingsbesluiten verloopt via gemeentelijke systemen, die daarmee dienen als centrale informatiepunten. Ten slotte moet het centraal nationaal digitaal toegangspunt toegang bieden tot het omgevingsloket en de gemeentelijke systemen.

ⁱⁱⁱ MvT p.14: In het huidige artikel 5.3, tweede lid, van de Telecommunicatiewet is de termijn tussen het moment dat het verzoek is ontvangen en het moment dat het geschil voorgelegd kan worden twee maanden. Op grond van de verordening dient deze termijn één maand te zijn. Daarnaast is de termijn voor het geven van de beschikking door de Autoriteit Consument en Markt op grond van het huidige artikel 5.3 van de Telecommunicatiewet twee maanden na ontvangst van het verzoek om geschillenbeslechting. De verordening schrijft voor dat dit binnen één maand na ontvangst geschiedt.

^{iv} Dit leidt tot een aanpassing van artikel 5.4 lid 2 Tw op grond waarvan B&W het instemmingsbesluit binnen acht weken dienen te nemen.

^v MvT p. 6/7: De verordening bepaalt niet expliciet op wie de bedoelde verplichtingen rusten, maar het ligt voor de hand dat dat degene is die de omgevingsvergunning voor de bouwactiviteit aanvraagt. Dat zal in veel gevallen de aannemer zijn. Bij eengezinswoningen komt de verplichting om glasvezelklare fysieke binnenhuisinfrastructuur aan te leggen er in de praktijk op neer dat van net buiten de woning tot in de meterkast van de woning (waar zich meestal het netwerkaansluitpunt bevindt) een lege buis loopt. Voor meergezinswoningen (zoals appartementsgebouwen) komt het erop neer dat vanuit de ruimte in het gebouw waar de telecomkabel(s) kunnen aanlanden (meestal een serviceruimte onder in het gebouw), lege buizen moeten worden aangelegd tot aan de netwerkaansluitpunten in de woningen (doorgaans in de meterkasten van de appartementen). Daarnaast moet ook hier vanuit de bedoelde serviceruimte een glasvezelkabel naar het netwerkaansluitpunt in de woningen worden aangelegd. Overigens staat de verordening er niet aan in de weg dat de aanleg van de in pandige glasvezelkabel en het netwerkaansluitpunt plaatsvindt door de aanbieder die voornemens is een elektronisch communicatienetwerk en/of -diensten te gaan aanbieden aan de bewoners van de appartementen.

Groep Graafrechten

Voor wat betreft het (centrale) toegangspunt voor meergezinswoningen waar de telecomkabel(s) kunnen aanlanden geldt dat dit nieuw is voor Nederland. Het betekent dat bij appartementsgebouwen vanaf de buitenkant van het gebouw een buis zal moeten lopen naar een serviceruimte waarin de binnenkomende telecomkabel(s) kunnen worden gekoppeld aan de glasvezelklare fysieke binnenhuisinfrastructuur. Hoe dit precies dient te gebeuren zal op grond van de verordening moeten worden uitgewerkt in normen of technische specificaties. Dit zal gebeuren in het kader van het Bbl waarin zal worden verwezen naar een nieuw op te stellen normatief document die als bijlage in de omgevingsregeling zal worden opgenomen. Daarnaast zal het Bbl worden gewijzigd, met voortaan een directe verwijzing naar de bepalingen in de verordening over de benodigde infrastructuur binnen gebouwen. Verder zal in het Bbl worden uitgewerkt voor welke categorieën en soorten gebouwen (gebruiksfuncties en gebouwen) voorgenoemde bepalingen op grond van de uitzonderingsmogelijkheden in de verordening niet zullen gaan gelden. Het toezicht op en de handhaving van de verplichtingen over fysieke binnenhuisinfrastructuur en -bekabeling, die in normen of technische specificaties worden vastgelegd, zal uitgevoerd worden door gemeenten, zoals nu ook al het geval is bij de toetsing van dergelijke verplichtingen in het Bbl.

^{vi} MvT p. 14